

LEWIATAN

Warszawa, 8 kwietnia 2020 r.
KL/157/99/PP/2020

Pani
Jadwiga Emilewicz
Minister Rozwoju

Szanowna Pani Minister,

w nawiązaniu do prac prowadzonych w Ministerstwie Rozwoju, których celem jest wsparcie przedsiębiorców w kryzysowym czasie pandemii COVID-19, oraz uwzględniając już zaproponowane wsparcie w ramach projektów ustaw tzw. tarczy antykryzysowej, przekazuję kolejne postulaty przedsiębiorców. Prezentowane postulaty, nie stanowią w naszej ocenie istotnego obciążenia dla budżetu państwa, a jednocześnie będą istotnym wsparciem dla płynności finansowej przedsiębiorców.

Z poważaniem,

Maciej Witucki
Prezydent Konfederacji Lewiatan

Do wiadomości:

Pan Łukasz Schreiber - Minister - Członek Rady Ministrów

Pan Jan Sarnowski – Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów

Załącznik:

Kluczowe postulaty przedsiębiorców w zakresie wsparcia płynności finansowej.

member of **BUSINESSEUROPE**

Konfederacja Lewiatan
ul. Zbyszka Cybulskiego 3
00-727 Warszawa

tel.(+48) 22 55 99 900
fax (+48) 22 55 99 910
lewiatan@konfederacjalewiatan.pl
www.konfederacjalewiatan.pl

NIP 5262353400
KRS 0000053779
Sąd Rejonowy dla
m.st. Warszawy w Warszawie
XIII Wydział Gospodarczy KRS

Kluczowe postulaty przedsiębiorców w zakresie wsparcia płynności finansowej

1. Przekazanie do swobodnego dysponowania przez przedsiębiorcę środków zablokowanych na kontach VAT.
2. Skrócenie terminu zwrotu podatku VAT z deklaracji.
3. Zniesienie ograniczeń w stosowania faktur elektronicznych.
4. Możliwość rezygnacji z opłacania zaliczek uproszczonych dla wszystkich podatników.
5. Odroczenie wprowadzenia kas rejestrujących online w branży gastronomicznej i hotelarskiej do końca 2020 r., a także objęcie ich uprawnieniem do stosowania kas fiskalnych w formie oprogramowania.
6. Odroczenie wprowadzenia JPK_V7M i JPK_V7K do końca 2020 r.

1. Przekazanie do swobodnego dysponowania przez przedsiębiorcę środków zablokowanych na kontach VAT.

Stosowanie mechanizmu podzielonej płatności, o którym mowa w rozdziale 1a ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 106) - dalej ustawa o VAT, oznacza blokowanie na kontach VAT środków finansowych przedsiębiorców. Środki zgromadzone na kontach VAT przedsiębiorca może wykorzystać wyłącznie do zapłaty zobowiązań publicznoprawnych, tj. zobowiązań z tytułu PIT, CIT, VAT, cła i akcyzy, ZUS, wraz z ewentualnymi odsetkami, oraz płacąc za fakturę w mechanizmie podzielonej płatności. Druga możliwość oznacza poprawę sytuacji płatącego (uwolnienie środków), kosztem płynności finansowej kontrahenta (zablokowanie kwoty VAT z faktury na koncie sprzedawcy). Przedsiębiorcy, którzy ze względu na specyfikę prowadzonej działalności gospodarczej, nie mają możliwości na wykorzystanie środków zgromadzonych na koncie VAT do płatności należności publicznoprawnych, lub płatności do kontrahenta, mogą wystąpić z wnioskiem do naczelnika urzędu skarbowego o wyrażenie zgody na przekazanie środków zgromadzonych na koncie VAT na wskazany rachunek bankowy (art. 108b ust. 1 ustawy o VAT). Naczelnik Urzędu skarbowego zwalnia środki z konta VAT w drodze postanowienia w terminie 60 dni od dnia otrzymania wniosku (art. 108b ust. 3 ustawy o VAT).

Uwzględniając kryzysową sytuację związaną z epidemią COVID-19 i ryzykiem wystąpienia głębokiego spowolnienia gospodarczego, bądź recesji, kluczowe jest wsparcie płynności finansowej przedsiębiorców. Uwzględniając, że stosowanie mechanizmu podzielonej płatności ma istotny niekorzystny wpływ na płynność finansową firm, postulujemy skrócić do 3 dni, termin, w którym naczelnik urzędu skarbowego zwalnia środki zgromadzone na koncie VAT. Celem zmiany jest możliwe szybkie uwolnienie środków zgromadzonych na kontach VAT i wsparcie tym samym płynności

finansowej przedsiębiorców. Jednocześnie należy czasowo ograniczyć stosowanie przesłanek, o których mowa w art. 108b ust. 5 pkt. 2 ustawy o VAT, uprawniających naczelnika urzędu skarbowego do odmowy wydania zgody na zwolnienie środków z konta VAT, w przypadku podejrzenia, że zobowiązanie podatkowe nie zostanie uregulowane albo wystąpi zaległość podatkowa. Ograniczenie stosowania art. 108b ust. 5 pkt 2 obowiązywać będzie w okresie trwania w Polsce stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii, i w okresie 6 miesięcy po ich zakończeniu.

Uwzględniając powyższe proponujemy wprowadzić do ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 106) następujące zmiany:

- 1. W okresie stanu zagrożenia epidemicznego lub w okresie stanu epidemii oraz przez okres 6 miesięcy od dnia jego odwołania, postanowienie, o którym mowa w art. 108b ust. 3 naczelnik urzędu skarbowego wydaje w terminie 3 dni od dnia otrzymania wniosku.*
- 2. W okresie stanu zagrożenia epidemicznego lub w okresie stanu epidemii oraz przez okres 6 miesięcy od dnia jego odwołania nie stosuje się art. 108b ust. 5 pkt 2.*

2. Skrócenie terminu zwrotu podatku VAT z deklaracji.

Zgodnie z przepisami ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 106), w przypadku wystąpienia nadwyżki podatku VAT naliczonego nad należnym, podatnik ma prawo do zwrotu takiej różnicy na rachunek bankowy w terminie, co do zasady 60 dni od dnia złożenia deklaracji (art. 87 ust. 2 ustawy o VAT).

Uwzględniając kryzysową sytuację związaną z epidemią COVID-19 i ryzykiem wystąpienia głębokiego spowolnienia gospodarczego, bądź recesji, niezbędne jest maksymalne możliwe wsparcie płynności finansowej przedsiębiorców. W okresie tym przedsiębiorcy powinni mieć możliwość otrzymywania zwrotów podatku VAT w najkrótszym możliwym terminie, tak aby zatrzymane kwoty podatku VAT, nie pogłębiały problemów z płynnością finansową przedsiębiorstw i brakiem dostępu do finansowania działalności. W związku z powyższym, zasadne jest, aby w terminie trwania czasu stanu epidemicznego, albo stanu epidemii, ale także w okresie 6 miesięcy po jego zakończeniu, zwrot nadwyżki podatku naliczonego nad należnym dokonywany był w terminie w terminie 14 dni od dnia złożenia rozliczenia przez podatnika – zmiana w art. 87 ust. 2 ustawy o VAT. Termin ten będzie obowiązywał także zwrotów dokonywanych na rzecz podatników, którzy w danym okresie rozliczeniowym nie dokonywali czynności opodatkowanych – zawieszenie stosowania art. 87 ust. 5a ustawy o VAT. Analogiczne skrócenie terminu proponuje się dla zwrotów dokonywanych na rachunek VAT, o którym mowa w rozdziale 3a ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 2357 z późn. zm.) – zmiana w art. 87 ust. 6a ustawy o VAT. Biorąc pod uwagę maksymalne skrócenie podstawowego terminu zwrotu podatku VAT, uzasadnione jest czasowe zawieszenie stosowania przepisów regulujących sytuacje, w których podatnikowi przysługuje, przy spełnionych w ustawie warunków, przyśpieszony zwrot podatku VAT (art. 87 ust. 6 ustawy o VAT).

Biorąc pod uwagę powyższą argumentację proponujemy wprowadzić do ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 106) wprowadza się następujących zmian:

- 1. W okresie stanu zagrożenia epidemicznego lub w okresie stanu epidemii oraz przez okres 6 miesięcy od dnia jego odwołania, termin na zwrot różnicy podatku, o którym mowa w art. 87 ust. 2 wynosi 14 dni.*
- 2. W okresie stanu zagrożenia epidemicznego lub w okresie stanu epidemii oraz przez okres 6 miesięcy od dnia jego odwołania nie stosuje się art. 87 ust. 5a.*
- 3. W okresie stanu zagrożenia epidemicznego lub w okresie stanu epidemii oraz przez okres 6 miesięcy od dnia jego odwołania nie stosuje się art. 87 ust. 6.*
- 4. W okresie stanu zagrożenia epidemicznego lub w okresie stanu epidemii oraz przez okres 6 miesięcy od dnia jego odwołania, zwrot różnicy podatku VAT na konto VAT, o którym mowa w art. 87 ust. 6a wynosi 14 dni.*

3. Zniesienie ograniczeń w stosowania faktur elektronicznych.

Stosowanie faktur w formie elektronicznej wymaga obecnie uzyskania akceptacji odbiorcy faktury na przesłanie ich w takiej formie (art. 106n ust. 1 ustawy o VAT). W czasie epidemii COVID-19 praktycznie wszyscy przedsiębiorcy prowadzą komunikację i wymieniają się dokumentami (umowami, zamówieniami, itp.) za pomocą środków komunikacji elektronicznej. Ponadto programy i portale oferujące skrzynki e-mail dają możliwość potwierdzenia dostarczenia i przeczytania wiadomości przez odbiorcę. Nie występuje ryzyko sytuacji, w której adresat faktury nie będzie świadomy obowiązku opłacenia i zaewidencjonowania faktury elektronicznej przesłanej np. via e-mail. Weryfikacja i potwierdzenie wysłania oraz doręczenia faktury elektronicznej będzie każdorazowo potwierdzone przy wykorzystaniu dowolnych kontroli biznesowych. Proponowana zmiana nabiera krytycznego znaczenia w sytuacji ograniczeń funkcjonowania gospodarki w czasie epidemii COVID-19. W czasie tym ze względu na ograniczenia w funkcjonowaniu placówek pocztowych, firm kurierskich i izolacji części społeczeństwa, dochodzi do zaburzenia płynności obiegu dokumentów. Bardzo często jedynym możliwym sposobem na przekazanie faktury jest właśnie forma elektroniczna. Zmiana nie ma wpływu na warunki dotyczące konieczności zapewnienia autentyczności pochodzenia, integralności treści i czytelności faktury, o których mowa w przepisach ustawy o VAT.

Biorąc pod uwagę powyższe proponujemy w ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 106) w art. 106n uchylić ust. 1.

4. Możliwość rezygnacji z opłacania zaliczek uproszczonych dla wszystkich podatników

Ustawa z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw, wprowadziła możliwość zrezygnowania w trakcie roku podatkowego z wpłacania zaliczek uproszczonych na podatek dochodowy, ustalonych na podstawie dochodów z lat poprzednich. Stosowanie preferencji ograniczono wyłącznie do małych podatników w rozumieniu ustawy o PIT i CIT. Oznacza to, że z możliwości rezygnacji z zaliczek uproszczonych nie skorzystają podatnicy, których przychody w 2019 r. przekroczyły kwotę 2 mln euro. Tak istotne ograniczenie zakresu uprawnionych do rezygnacji z opłacania zaliczek w formie uproszczonej, przeczy deklaracjom rządzących oraz uzasadnieniu wprowadzonych zmian, że ich celem jest wsparcie płynności finansowej firm w okresie kryzysu spowodowanego wystąpieniem epidemii COVID-19. Co więcej, niezwolnienie wszystkich podatników z konieczności opłacania zaliczek w formie uproszczonej jest de facto wymuszeniem finansowania budżetu państwa w okresie, w którym firmy są zamknięte albo ze względu na ograniczenia w przemieszczaniu się obywateli, albo z powodu narzuconego przez państwo zakazu prowadzenia działalności gospodarczej. Jest to sytuacja dalece niezrozumiała i sprzeczna ze składanymi deklaracjami wsparcia biznesu w czasie kryzysu. W czasie, w którym większość państw na świecie podejmuje działania na rzecz wsparcia finansowego przedsiębiorców, w Polsce, firmy które utraciły 100 % przychodów zobowiązane są wpłacać podatek, obliczony na podstawie przeszłych, historycznie rekordowych dochodów (np. w branży handlowej, hotelarskiej, wynajmu powierzchni komercyjnych).

Uwzględniając powyższe apelujemy wprowadzić następujące zmiany:

W ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 865 z późn. zm.), art. 38j ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„Podatnicy, którzy na 2020 r. wybrali uproszczoną formę wpłacania zaliczek, o której mowa w art. 25 ust. 6, mogą zrezygnować w trakcie roku podatkowego z tej formy wpłacania zaliczek, jeżeli ponoszą negatywne konsekwencje ekonomiczne z powodu COVID-19. Przepisu art. 25 ust. 7 pkt 2 nie stosuje się.”.

W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 1387 z późn. zm.), art. 52r ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„Podatnicy, którzy na 2020 r. wybrali uproszczoną formę wpłacania zaliczek, o której mowa w art. 44 ust. 6b, mogą zrezygnować w trakcie roku podatkowego z tej formy wpłacania zaliczek za miesiąc marzec-grudzień 2020 r., jeżeli ponoszą negatywne konsekwencje ekonomiczne z powodu COVID-19. Przepisu art. 44 ust. 6c pkt 2 nie stosuje się.”.

5. Odroczenie wprowadzenia kas rejestrujących online w branży gastronomicznej i hotelarskiej, a także objęcie ich uprawnieniem do stosowania kas fiskalnych w formie oprogramowania

W związku z wyzwaniem, jakie dla przedsiębiorców, a w szczególności dla przedsiębiorców z branży gastronomicznej oraz hotelarskiej, stanowi pandemia COVID-19 i skutki wprowadzonego w Polsce stanu epidemii, konieczne jest przedłużenie przewidzianego w art. 145b ust. 1 pkt 2 lit. a ustawy o VAT terminu wejścia w życie obowiązku ewidencjonowania sprzedaży przy użyciu tzw. kas online, w odniesieniu do podatników prowadzących stacjonarne placówki gastronomiczne oraz usługi w zakresie krótkotrwałego zakwaterowania – co najmniej do końca 2020 roku.

Zgodnie z art. 145b ust. 1 pkt lit. a w terminie do dnia 30 czerwca 2020 r. podatnicy mogą prowadzić ewidencję sprzedaży przy zastosowaniu kas rejestrujących z elektronicznym lub papierowym zapisem kopii do świadczenia usług związanych z wyżywieniem, wyłącznie świadczonych przez stacjonarne placówki gastronomiczne, w tym również sezonowo oraz usługi w zakresie krótkotrwałego zakwaterowania. Oznacza to, że z dniem 1 lipca 2020 r. w odniesieniu do tej grupy podatników wejdzie w życie obowiązek prowadzenia ewidencji przy użyciu tzw. kas online, czyli takich, które umożliwiają połączenie i przesyłanie danych między kasą rejestrującą a Centralnym Repozytorium Kas.

Z perspektywy ww. przedsiębiorców jest to równoznaczne z koniecznością wymiany posiadanych kas rejestrujących na nowe urządzenia z funkcjonalnością online i zapewnienie ich poprawnego działania przed 1 lipca br., czyli:

- w okresie przypadającym na prognozowany szczyt epidemii COVID-19,
- w czasie, kiedy branża gastronomiczna dotknięta jest głębokim kryzysem związanym z całkowitym zakazem prowadzenia działalności restauracyjnej i barowej świadczonej na miejscu, oraz ograniczeniami w prowadzeniu działalności gastronomicznej w obiektach handlowych – wprowadzonymi rozporządzeniem Ministra Zdrowia o ogłoszeniu stanu epidemii,
- hotele zostały całkowicie pozbawione możliwości funkcjonowania na mocy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 31 marca 2020 r. w sprawie ustanowienia określonych ograniczeń, nakazów i zakazów w związku z wystąpieniem stanu epidemii.

W naszej ocenie, obecne okoliczności – w tym radykalne pogorszenie sytuacji przedsiębiorców prowadzących stacjonarne placówki gastronomiczne oraz zamrożenie działalności hotelarzy – uzasadniają przedłużenie terminu rozpoczęcia korzystania z kas online co najmniej do końca 2020 roku.

Przemawia za tym:

Po pierwsze – w obliczu obecnego zagrożenia epidemicznego, konieczność wyposażenia placówek w nowe urządzenia fiskalne (w tym ich zakup, transport, instalacja, odpowiednie przeszkolenie personelu z ich obsługi i konserwacji) sprzyja wzmożonemu rozprzestrzenianiu się wirusa SARS-CoV-2. Jest to proces angażujący dużą liczbę osób, wymagający pod względem organizacyjnym i logistycznym. W obecnym stanie prawnym realizacja tego obowiązku przez podatników z branży gastronomicznej

wymaga podjęcia ww. działań przed 1 lipca br., czyli w okresie prognozowanego szczytu zakażeń COVID-19.

Po drugie – obecnie zakup i wdrożenie kas fiskalnych online stanowi barierę ekonomiczną dla większości przedsiębiorców działających w branży gastronomicznej i krótkotrwałego zakwaterowania. Działalności te są w większości prowadzone przez podmioty należące do mikro-, małych lub średnich przedsiębiorców, dla których wydatek związany z wyposażeniem placówki w odpowiednie urządzenie fiskalne w ustawowym terminie może okazać się zbyt duże (nawet jeśli uwzględnić możliwość odliczenia lub zwrotu części tego kosztu przewidzianą w art. 145b ust. 3 ustawy o VAT). Obowiązek ten przypada na okres praktycznie całkowitego pozbawienia przychodów przy nieznacznie obniżonym poziomie kosztów, wynikającego z ograniczeń, lub całkowitego zamrożenia działalności, które wprowadzono na czas obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego i stanu epidemii. Negatywne skutki ekonomiczne tych ograniczeń dla branży gastronomicznej i hotelarskiej mają charakter rozłożony w czasie, a ich skala jest trudna do przewidzenia, skoro czas obowiązywania stanu epidemii nie został z góry określony. W efekcie konieczność poniesienia w tym okresie dodatkowych wydatków może się okazać obowiązkiem niemożliwym do spełnienia dla większości podatników, o których mowa w art. 145b ust. 1 pkt 1 lit. a. W szczególności, gdy branża ta stara się utrzymać dotychczasowe zatrudnienie. Ponoszenie dodatkowych wydatków, w braku przychodów będzie wiązało się z koniecznością redukcji innych wydatków i może odbyć się kosztem liczby utrzymanych miejsc pracy.

Po trzecie – odsunięcie w czasie wejścia w życie obowiązku stosowania kas online w taki sposób, aby był on możliwy do wykonania przez podatników, przyczyni się do realizacji celu jego wprowadzenia, czyli uszczelnienia systemu poboru VAT i ograniczenia szarej strefy. Jak wynika z uzasadnienia nowelizacji ustawy o VAT, która wprowadziła obowiązek korzystania z kas online, jego celem było „zapewnienie szczelności systemu podatkowego i zwiększenie konkurencyjności wśród uczciwych podatników”. Nałożenie na podatników obowiązku, który dla większości z nich może się okazać niemożliwy do wykonania ze względów ekonomicznych i logistycznych może przynieść skutek odwrotny do zamierzonego, tj. przyczynić się do zwiększenia szarej strefy oraz pogłębić zjawisko nieewidencjonowania lub nieprawidłowego prowadzenia ewidencji sprzedaży. Ma to szczególne znaczenie we wskazanych branżach, gdzie popyt cechuje sezonowość, a jej specyfika nie skłania podatników do dokonywania istotnych nakładów inwestycyjnych, do których można zaliczyć zakup kas online.

Postulujemy przedłużenie do dnia 31 grudnia 2020 r. terminu prowadzenia ewidencji sprzedaży przy zastosowaniu kas rejestrujących z elektronicznym lub papierowym zapisem kopii do świadczenia usług związanych z wyżywieniem przez stacjonarne placówki gastronomiczne, w tym również sezonowo, oraz usług w zakresie krótkotrwałego zakwaterowania, o którym mowa w art. 145b ust. 1 pkt 1 lit. a ustawy o VAT.

Propozycja brzmienia przepisów:

„W ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2020 r. poz. 106) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 145b w ust. 1:

a) w pkt 2 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) świadczenia usług w zakresie krótkotrwałego zakwaterowania,”;

b) w pkt 3 w lit. f kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. g w brzmieniu:

„g) związanych z wyżywieniem wyłącznie świadczonych przez stacjonarne placówki gastronomiczne, w tym również sezonowo.”

6. Odroczenie wprowadzenia JPK_V7M i JPK_V7K do końca 2020 r.

Propozycja przesunięcia wprowadzenia obligatoryjnych plików z deklaracją i rejestrem VAT na 1 lipca 2020 jest krokiem w dobrym kierunku. Zważywszy jednak na poziom wymaganych zmian, czasochłonność i koszt tego przedsięwzięcia, przy jednoczesnym braku efektów fiskalnych, zasadne jest zwolnienie podatników z konieczności poświęcania czasu i kosztów na pracę nad tym plikiem. Postulujemy zatem przesunięcie terminu do 1 stycznia 2021 r. (i odpowiednie przesunięcie dla kolejnych grup) składania nowych struktur JPK_VAT. Jest konieczne, ponieważ składanie nowych plików JPK_VAT nie dotyczy, wbrew powszechnie panującemu przekonaniu, tylko połączenia JPK_VAT z formularzem deklaracji VAT, ale przede wszystkim wymusza dokonanie czasochłonnej i wielowymiarowej analizy w obszarze (i) grup produktów i usług, (ii) typów (procedur) transakcji oraz (iii) typów dokumentów w celu oznaczenia ich w systemach księgowych w nowy, niespotykany wcześniej sposób. Powoduje konieczność zmiany istniejących procesów, schematów księgowych, a w niektórych przypadkach nawet wprowadzenie zupełnie nowych procesów w celu wygenerowania z systemów księgowych wymaganych danych i informacji. Ta zmiana, to nie jest tylko kolejna modyfikacja pliku JPK_VAT, prace dotyczące implementacji JPK_V7M i JPK_V7K są porównywalne do pracy wykonanej przy wprowadzeniu JPK w Polsce w 2016 r. Przy obecnych brakach kadrowych, pracy zdalnej a nawet przy całkowitym zamknięciu firm, wykonanie tej pracy nie jest możliwe.

Konfederacja Lewiatan, KL/157/99/PP/2020

Warszawa, 8 kwietnia 2020 r.

